Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

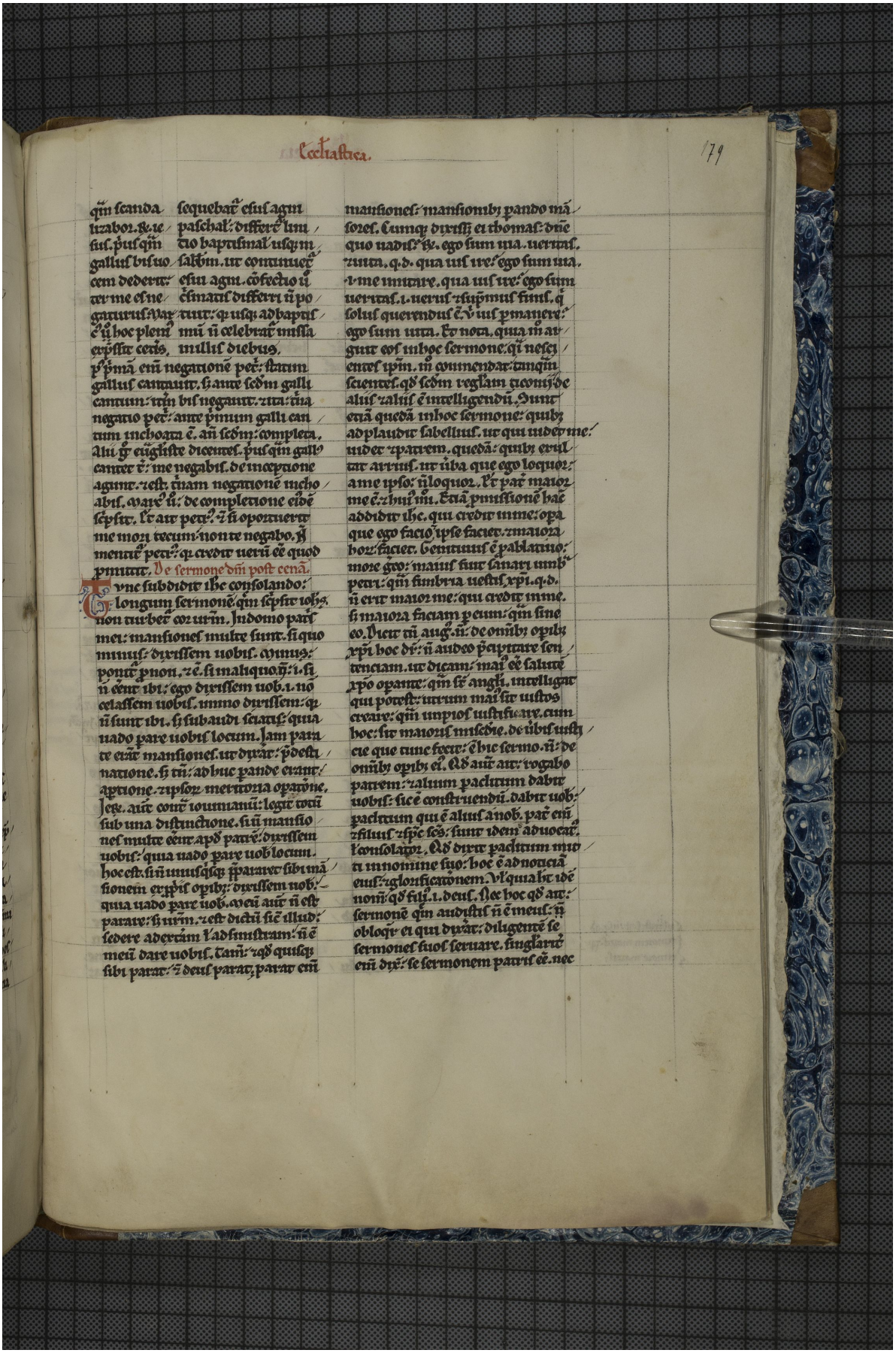

Ecclesiastica. 179

qm scanda- sequebat esus agni mansiones: mansionib; pando mã-
tzabor. R. ue- paschal: differe lum sores. Cumq; dixisset eis thomas: dñe
sus. pus qm tio baptismal usq; m quo uadis? R. ego sum via. ueritas.
gallus bis uo salbm. ut communicet vita. q.d. qua uis ire: ego sum via.
cem dederit: esus agni. cõfectio ũ i me esse ·i· me imitare. qua uis ire: ego sum
tr me esse cinatus differri ũ po ueritas. i. ueritas ruptmus finis. q
gaturus. Vat tuit: q usq; ad baptis solus querendus ē. v uis pmanere:
ē ũ hoc plenũ mũ ũ celebrat missa ego sum vita. Ro nota. quia ñ ar-
explstr ceris, mullis diebus. guit eos in hoc sermone. qm nesci-
p pmã eũ negatione pet: statim entes ipm. in commendat: tanqm
gallus cantauit. si autẽ sedm gallũ scientes. qd sedm veglam geomij de
cantum: tm bis negauit. tta: tua aliis valis ē intelligendũ. Sunt
negatio pet: autẽ primum gallũ can eiã quedã in hoc sermone: quib;
tum inchoata ē. aũ sedm: completa. adplaudit sabellius. ut qui uidet me:
Alii ꝗ eũgliste dicentes. pus qm gall uidet patrem. quedã: quib; exil-
cantet ē: me negabis. de incepione lat aurius. ut iuba. que ego loquor:
agunt. rest. tnam negatione incho a me ipso: ñ loquor. sed pat maior
abis. ayare ũ: de complectione eidẽ me ē. zhui mi. Etiã pmissionẽ hac
scpsit. sed aut pet? ẑ ñ oportuerit addidit ihc. qui credit in me: opa
me mori tecum non te negabo. ꝗ que ego facio ipse faciet. zmaiora
mentẽ pet? q credit uerũ esse quod hoc faciet. Bemuuus ē pablatino:
pmisit. De sermone dñi post cenã. more gro: manus suas sanari umb-
pedi: qm fimbria uestis xpi. q.d.
Tunc subdidit ihc consolando: ñ erit maior me: qui credit in me.
Ne longum sermonem. qm scpsit iob. si maiora faciam pcum: qm sine
non turbet cor uru. In domo pris eo. Vbi tũ aug. ñ: de omnib; opib;
mei: mansiones multe sunt. si quo xpi hoc dr: ñ audeo pcipiare sen-
minus: dixissem uobis. ayunus: tenciam. ut dicam: mai esse salute
ponit pnon. re. si maliquoñ: i. si xpo operante: qm sic angli. intelligat
ñ essent ibi: ego dixissem uob. i. no qui potest: minum mai sit iustos
celassem uobis. immo dixissem: q creare: qm impios iustificare. cum
ñ sunt ibi. si subaudi scias: qua hoc: sit maiorus misedie. de ubis iusti-
uado pare uobis locum. Jam pari cie que iune fecit: ē hic sermo. ñ: de
te erãt mansiones. ut dicit: p destr omnib; opib; ei. Qd autẽ ait: rogabo
natione. si tũ: adhuc pande erant patrem: zalium paclitum dabit
aptione. ripsor meritoria operõne. uobis: sicẽ constituendũ. dabit uob.
Sexe. autẽ comẽ iouinianũ: legit ecũ paclitum qui ē alius a nob. pat eũ
sub una distinctione. si ñ mansio zfilius zspe scs: sunt idem adiuocat.
nes multe essent apd patrẽ: dixissem l consolator. Qd dixit paclitum in-
uobis: qua uado pare uob locum. ti in nomine suo: hoc ē ad nouciã
hoc est. si ñ unusqsq; ppararet sibi mã euis: zglorificationem. Vl quia hic id ē
sionem expis opib: dixissem uob. nomẽ: qd filij. i. deus. Sic hoc qd ait:
qua uado pare uob. ayeũ autẽ ñ est sermonẽ qm audistis ñ ē meus. ñ
parare: si nrm. rest dictũ sicẽ illud: obloqr ei qui dicit: diligentẽ se
sedere aderam l ad ministram: ñ ē sermones tuos seruare. singlariter
meũ dare uobis. tamẽ: zqd quisq; eũ dr: se sermonem pauis ē. nec
sibi parat: ẑ deus parat, parat eũ